

200701480/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37227 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 1 februari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 16 december 2004 heeft (hierna: de vreemdeling) zich bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) als schrijnend geval aangemeld.

De minister heeft deze brief aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en heeft deze bij besluit van 20 juni 2006 afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 februari 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

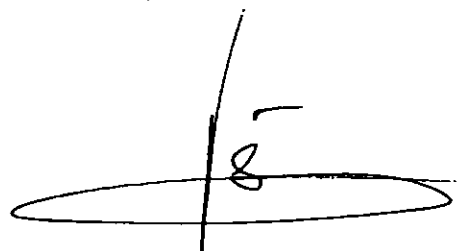
Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

418

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

16 MEI 2007

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/37227

V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. P.R. Klaver,
advocaat te Bergen op Zoom,

tegen

de Minister van Justitie (voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,

I Procesverloop

1. Bij zogenaamde '14/1-brief' van 16 december 2004 heeft eiser verweerder verzocht om hem een verblijfsvergunning te verlenen wegens een schrijnende humanitaire noodsituatie. Bij besluit van 20 juni 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2. Op 1 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 21 december 2006. Eiser en zijn gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen. Verweerder is evenmin verschenen.

II Overwegingen

1. Eiser heeft op 29 november 2000 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 2 maart 2001 is deze aanvraag afgewezen. Het tegen dit besluit ingediende bezwaarschrift is bij besluit van 12 juni 2001 niet-ontvankelijk verklaard. Het hiertegen ingediende beroep is bij uitspraak van 11 november 2003 (Awb 01/29793) van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, ongegrond verklaard. Het hiertegen ingediende verzetschrift is bij uitspraak van 18 maart 2004 van deze rechtbank ongegrond verklaard.

2. Eiser heeft op 16 december 2004 een zogenaamde 14/1-brief ingediend.

3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het verzoek van eiser van 16 december 2004, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad

AWB nummer: 06/57227

blad 2

van State van 19 november 2004 (JV 2005,26) kan worden beschouwd als een aanvraag. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat, gelet op de inhoud van het verzoek, het verzoek als een asielaanvraag dient te worden beschouwd.

Verweerder heeft in het bestreden besluit, waarbij het voornemen van 18 mei 2006 als herhaald en ingelast moet worden beschouwd, de aanvraag van eiser met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen, onder verwijzing naar de eerdere reeds onaantastbare afwijzende beschikking. Verweerder heeft hierbij aangegeven dat niet gebleken is van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Verder is overwogen dat, voor zover eiser met zijn verzoek beoogt in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier conform artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), dit verzoek niet ambtshalve getoetst kan worden gezien artikel 3.6 van het Vb 2000. Indien eiser in aanmerking wil komen voor een verblijfsvergunning regulier, dient hij hiertoe op de gedigende wijze een verzoek in te dienen.

4. Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat de afwijzing van zijn verzoek aan de minister om gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid onvoldoende is gemotiveerd. Hierbij beroept hij zich op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 7 juli 2006 (Awb 05/48278). Bij brief van 20 december 2006 heeft eiser zich primair op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte zijn 14/1 verzoek heeft aangemerkt als een herhaalde asielaanvraag.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank stelt vast dat verweerder de onderhavige aanvraag heeft aangemerkt als een herhaalde asielaanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Om te kunnen beoordelen of er sprake is van een herhaalde asielaanvraag, dient de rechtbank eerst de vraag te beantwoorden of verweerder de onderhavige aanvraag terecht heeft aangemerkt als een herhaalde asielaanvraag. De rechtbank is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord.

Hierbij heeft de rechtbank van belang geacht dat uit de tekst van de 14/1-brief van eiser is af te leiden dat hij zich beroept op een schrijnende humanitaire situatie, waarbij hij gewezen heeft op zijn lange verblijfsduur. Voorts heeft hij de minister verzocht gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid door eiser alsnog een verblijfsvergunning "op basis van humaniteit" te verlenen. In de brief ontbreken asielgerelateerde gronden en wordt evenmin verzocht om heroverweging van de uitkomst van zijn asielaanvraag.

De rechtbank is van oordeel dat de aanvraag van eiser, gelet op het vorenstaande, niet anders kan worden aangemerkt dan als een verzoek om met gebruikmaking van de bevoegdheid op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vb 2000, eiser alsnog een verblijfsvergunning te verlenen.

Voor zover sprake is van een gebrekkige aanvraag, had verweerder eiser op grond van artikel 4:5 van de Awb in de gelegenheid moeten stellen om het gebrek te herstellen.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de aanvraag van eiser van 16 november 2004 ten onrechte als een herhaalde asielaanvraag heeft geduid. Een beoordeling van zijn verzoek op schrijnendheid heeft ten onrechte niet plaatsgevonden.

AWB nummer: 06/37227

blad 3

7. Het beroep dient dan ook gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 4:6 van de Awb.

8. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 322,- (1 punt voor het beroepschrift met een waarde per punt van € 322,- en een wegingsfactor 1).

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 322,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. C. van Boven-Hartogh en in het openbaar uitgesproken op **1 FEB. 2007** in tegenwoordigheid van P.C.M. van Leeuwen, griffier.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: **1 FEB. 2007**

Rechtsmiddel

Periodes kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

28 FEB 2007

ZAAKNR. 2007 01480

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mevrouw mr. I.J.A. Klep
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage.
zitting houdende te Middelburg
van 1 februari 2007
met kenmerk 06/37227

Inzake:

met IND-kenmerk 0011.28.2069
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.R. Klaver
advocaat te Bergen op Zoom

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. M.M.J. Pieters
073 883 3017

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg, van 1 februari 2007, verzonden op 1 februari 2007, met kenmerk Awb 06/37227 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 20 juni 2006 gegrond heeft verklaard, het besluit heeft vernietigd, heeft bepaald dat de Minister van Justitie een nieuw besluit dient te nemen en de Minister van Justitie heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

Eerdere procedure

- 2.1. Op 29 november 2000 heeft verweerder een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 2 maart 2001 is deze aanvraag niet ingewilligd. Het hiertegen gemaakte bezwaar is bij besluit van 12 juni 2001 niet-ontrankelijk verklaard. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 11 november 2003 (Awb 01/29793) is het beroep van verweerder tegen het besluit van 12 juni 2001 ongegrond verklaard. Het tegen deze uitspraak gedane verzet is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 18 maart 2004 ongegrond verklaard.

Huidige procedure

- 2.2. Bij brief aan (destijds) de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) van 16 december 2004 heeft verweerder gesteld dat er in zijn procedure sprake is van een schrijnende humanitaire noodsituatie en heeft hij aan de Minister verzocht om gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid door hem alsnog een verblijfsvergunning te verlenen op basis van humaniteit. Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het tegen dit besluit ingestelde beroep gegrond verklaard (Awb 06/37227).

3 Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6, tweede en derde alinea, op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"(...) in de brief ontbreken asielgerelateerde gronden en wordt er evenmin verzocht om heroverweging van de uitkomst van zijn asielaanvraag.

De rechtbank is van oordeel dat de aanvraag van elser, gelet op het vorenstaande, niet anders kan worden aangemerkt dan als een verzoek om met gebruikmaking van de bevoegdheid op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vb 2000, eiser alsnog een verblijfsvergunning te verlenen."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6, vierde alinea, op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Voor zover sprake is van een gebrekkige aanvraag, had verweerder eiser op grond van artikel 4:5 van de Awb in de gelegenheid moeten stellen om het gebrek te herstellen."

- 3.3. Op de hiervoor onder 3.1. en 3.2. genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten rechtsoverweging 6., 1^e alinea laatste zin en 5^e alinea, op pagina 2 van de bestreden uitspraak en de rechtsoverwegingen 7. en 8. op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Dit hoger beroepsschrift ziet op de vraag of de Minister de brief van verweerder van 16 december 2004 terecht heeft mogen opvatten als een (herhaalde) aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in plaats van als een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.
- 4.2. Bij de beantwoording van deze vraag pleegt de Staatssecretaris van Justitie (en voorheen de Minister, dan wel de Minister van Justitie) aansluiting te zoeken bij hetgeen de wetgever voor ogen stond bij de totstandkoming van artikel 3.4. derde lid, Vb 2000. Deze bepaling luidt als volgt:

"Tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid."

In de Nota van Toelichting wordt ten aanzien van deze bepaling onder meer het volgende opgemerkt:

"(...) Indien de vreemdeling in Nederland wil verblijven om een reden die nauw verband houdt met de situatie in het land van herkomst, ligt het in de rede dat hij een aanvraag indient tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Vermenging van het reguliere vreemdelingenrecht met het asielrecht is onwenselijk. In de asielprocedure is de vreemdeling in de gelegenheid naar behoren toe te lichten op welke (asiel-gerelateerde) gronden hij in Nederland wil verblijven. Bovendien verschaft de asielprocedure een betere gelegenheid die asiel-gerelateerde gronden op hun merites te beoordelen. Een en ander komt tot uitdrukking in het derde lid. (...)"

Zie:

- Nota van Toelichting, Stb. 2000/497, blz. 94.

- 4.3. De Minister heeft met recht overwogen dat het verzoek van verweerder een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst, dat moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een verzoek dat moet worden aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De Staatssecretaris van Justitie wijst naar de wijze waarop verweerder zijn verzoek heeft verwoord.
- 4.4. Verweerder heeft in zijn aanvraag van 16 december 2004 aangevoerd dat er "in zijn procedure sprake is van een schrijnende humanitaire noodsituatie" en hij heeft verzocht om "gebruik te maken van uw discretionaire bevoegdheid door *alsnog* aan betrokkene een verblijfsvergunning op basis van humaniteit te verlenen." (cursiveringen dzz).
- 4.5. De Minister heeft dit terecht verstaan als een verwijzing naar de op 16 december 2004 al afgeronde procedure welke gericht was op de verkrijging van – thans – een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Beide hiervoor in paragraaf 4.4. aangewezen (gecursiveerde) elementen kunnen enkel tot de conclusie leiden dat verweerder andermaal heeft verzocht om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De brief van 16 december 2004 is dan ook een verzoek om terug te komen van de onaantastbare afwijzing van de eerdere aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Het enkele feit dat verweerder langdurig hier te lande heeft verbleven en niet nader onderbouwd heeft aangevoerd dat er sprake is van een schrijnende humanitaire noodsituatie maken niet dat daarom het verzoek van verweerder in voornoemde brief moet worden gekwalificeerd als een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw. De rechtbank heeft dit miskend.

Zie: AbRS, 6 september 2005, nr. 200503486/1, JV 2005, 403, r.o. 2.5.1.

Ad grief 2

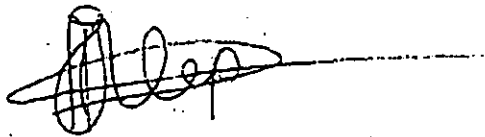
- 4.6. De rechtbank heeft gezien het vorenstaande ten onrechte overwogen dat de Minister verweerder zo nodig in de gelegenheid had moeten stellen om zijn aanvraag aan te vullen. De rechtbank heeft hiermee miskend dat het aan de aanvrager is om bij het indienen van zijn aanvraag al datgene naar voren te brengen wat van belang is in het kader van de aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning. Bovendien heeft verweerder op 8 maart 2006 de gelegenheid gehad om tijdens een nader gehoor zijn brief van 16 december 2004 toe te lichten. Het dient geheel en al voor rekening en risico van verweerder te komen dat hij van deze geboden gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt.
- 4.7. Overigens heeft verweerder ook in zijn zienswijze naar aanleiding van het voornemen van 18 mei 2004 om de aanvraag van 16 december 2004 af te wijzen (nogmaals) alleen aan de Minister verzocht om vanwege niet nader gemotiveerde "rechten nieuwe feiten en omstandigheden" gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Verweerder heeft in geen enkele fase van de besluitvorming gesteld dat zijn aanvraag van 16 december 2004 ten onrechte is beschouwd als een asielaanvraag. Daaraan is de rechtbank ten onrechte voorbij gegaan.

5 Conclusie

De Staatssecretaris van Justitie concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 juni 2006 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 28 februari 2007

Gemachtigde

Mevrouw mr. I.J.A. Klep, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3021
telefax 073 - 888 30 87